

Sygn. akt II K 40/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Edyty Ulatowskiej – Stojak

po rozpoznaniu dnia 05 czerwca 2017 r. , 05 września 2017 r. i 24 października 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

M. T. (1) , syna J. i E. z d. B. , ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że :

1. w dniu 22 sierpnia 2016 r. w L. woj. (...) z trenu ogrodzonej działki mieszczącej się przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia niezabezpieczonego samochodu osobowego marki M. (...) o nr rej. (...) o wartości 12000 zł poprzez jego uruchomienie przy pomocy pozostawionych w samochodzie kluczyków wraz z dowodem rejestracyjnym seria numer (...) oraz zawartość elektronarzędzi znajdujących się w skrzyni ładunkowej w postaci : młota wyburzeniowego marki H. (...) wraz z kufrem i grotami 2 szt. o łącznej wartości 1700 zł , młoto-wiertarki marki H. (...) wraz z kufrem i kompletem 10 szt. wiertel marki H. o łącznej wartości 900 zł , wiertel z końcówkami widiowymi około 15 szt. o wartości ok. 500 zł , młota udarowego marki H. (...) o wartości 700 zł , 3 sztuk szlifierek kątowych wraz z tarczami do cięcia o średnicy 230 mm o łącznej wartości 900 zł , szlifiereki kątovej marki S. z tarczą do cięcia średnicy 125 mm o łącznej wartości 230 zł , szlifierek kątowych marki N. szt. 3 z tarczami do cięcia średnicy 125 mm o łącznej wartości 600 zł , kufra z zawartością ok. 20 szt. nowych tarcz do cięcia o metalu (bdb) o łącznej wartości 200 zł , kifora nowego do naciągania siatki o wartości 450 zł , wkrętarek nowych marki D. szt. 2 o łącznej wartości 1860 zł , akumulatora nowego do wkrętarci o wartości 250 zł , spawarki inwerterowej (bdb) o wartości 800 zł , opakowania elektrod spawalniczych w ilości 8 szt. o łącznej wartości 150 zł , tarcz do szlifiereki kątovej szt. 8 (bdb) o łącznej wartości 100 zł , nowej maski spawalniczej o wartości 150 zł , lasera krzyżowego na baterię o wartości 250 zł , poziomicy aluminiowej dł. 3 m wartości 180 zł , poziomicy aluminiowej o dł. 1,5 m wartości 120 zł , poziomicy o dł. 1,2 m wartości 120 zł , kątownika o wymiarach 6000 cm/1500 cm wartości 180 zł , wyrzynarki M. o wartości 700 zł , piły spalinowej H. o wartości 200 zł , nawigacji marki M. o wartości 40 zł , aparatu telefonicznego marki M. a 501 o wartości 100 zł gdzie łączna wartość znajdujących się na samochodzie rzeczy wynosiła 11380 zł , przy czym aby opuścić teren posesji w/wym. pojazdem uszkodził bramę wjazdową o łącznej wartości strat 1000 zł , gdzie łączna wartość strat wynosiła 24380 zł na szkodę S. B. (1)

to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k.

1. Oskarżonego M. T. (1) w ramach zarzucanego w pkt. 1 zarzutów czynu uznaje za winnego tego że w dniu 22 sierpnia 2016 r. w L. , woj. (...) z trenu ogrodzonej działki mieszczącej się przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia niezabezpieczonego samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) o wartości 9780 zł - poprzez jego uruchomienie przy pomocy pozostawionych w samochodzie kluczyków, wraz z znajdującymi się w tym samochodzie dowodem rejestracyjnym seria numer (...) oraz rzeczami w postaci : młota wyburzeniowego marki H. (...) wraz z kufrem i grotami 2 szt., młoto-wiertarki marki H. (...) wraz z kufrem i kompletem 10 szt. wiertel marki H., wiertel z końcówkami widiowymi około 15 szt., młota udarowego marki H. (...), 3 sztuk szlifierek kątowych wraz z tarczami

do cięcia o średnicy 230 mm , szlifierki kątovej marki S. z tarczą do cięcia średnicy 125 mm , szlifierek kątowych marki N. szt. 3 z tarczami do cięcia średnicy 125 mm , kufra z zawartością ok. 20 szt. nowych tarcz do cięcia o metalu, kifor nowego do naciągania siatki, wkrętarek nowych marki D. szt. 2, akumulatora nowego do wkrętarki, spawarki inwerterowej opakowania elektrod spawalniczych w ilości 8 szt., tarcz do szlifierki kątovej szt. 8 , nowej maski spawalniczej, lasera krzyżowego na baterię, poziomicy aluminiowej dł. 3 m, poziomicy aluminiowej o dł. 1,5 m, poziomicy o dł. 1,2 m, kątownika o wymiarach 60 cm/150 cm, wyrzynarki M., piły spalinowej H., nawigacji marki M., aparatu telefonicznego marki M. a 501 gdzie łączna wartość znajdujących się w samochodzie rzeczy wynosiła 3570 zł powodując straty w łącznej kwocie wynosiła 13350 zł na szkodę S. B. (2) to jest popełnienie czynu z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności ;

2. Oskarżonego M. T. (1) w ramach zarzucanego w pkt. 1 zarzutów czynu uznaje za winnego tego że w dniu 22 sierpnia 2016 r. w L. woj. (...) przy ul. (...) dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci bramy wjazdowej na tą posesję poprzez uderzenie w nią samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) celem wyjechania z tej posesji powodując straty w wysokości 250 zł na szkodę S. B. (2) to jest popełniania czynu z art. 124 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 124 § 1 k.w. skazuje go na karę grzywny w wysokości 500 zł (pięćset złotych) ;

3. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata J. Ł. kwotę 1446,48 zł (tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego M. T. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;

4. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego M. T. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych

Sygn. akt II K 40/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. T. (1) w sierpniu 2016 r. przez krótki okres czasu był zatrudniony w firmie której właścicielem był S. B. (2) . Pokrzywdzony S. B. (2) zapłacił oskarżonemu M. T. (1) za wykonaną pracę . W dniu 22 sierpnia 2016 r. oskarżony M. T. (1) próbował się skontaktować telefonicznie z pokrzywdzonym S. B. (2) celem uzyskania od niego zwrotu pieniędzy jakie rzekomo S. B. (2) był mu winien za wykonaną prace , gdyż uważał że pokrzywdzony w sposób nieprawidłowy rozliczył się z nim za wykonaną prace . Wobec faktu iż pokrzywdzony S. B. (2) nie odbierał od niego telefonów postanowił udać się na posesji pokrzywdzonego S. B. (2) w L. , woj. (...) przy ul. (...) . W dniu 22 sierpnia 2016 r. około godz. 22:00 oskarżony M. T. (1) wszedł na posesję przy ul. (...) w L., województwo (...) na której mieszkał pokrzywdzony S. B. (2) wraz ze swoją matką H. B. . Oskarżony M. T. (1) wykorzystując fakt iż pokrzywdzony S. B. (2) zostawił po przyjeździe do domu kluczyki w stacyjce należącego do niego samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) o wartości 9780 zł (k. 315-339) uruchomił ten samochód , a następnie dokonał zaboru tego samochodu w celu przywłaszczenia wraz z znajdującymi się w tym samochodzie dowodem rejestracyjnym seria numer (...) oraz rzeczami w postaci : młota wyburzeniowego marki H. (...) wraz z kufrem i grotami 2 szt., młoto-wiertarki marki H. (...) wraz z kufrem i kompletem 10 szt. wiertel marki H., wiertel z końcówkami widiowymi około 15 szt., młota udarowego marki H. (...), 3 sztuk szlifierek kątowych wraz z tarczami do cięcia o średnicy 230 mm , szlifierki kątovej marki S. z tarczą do cięcia średnicy 125 mm , szlifierek kątowych marki N. szt. 3 z tarczami do cięcia średnicy 125 mm , kufra z zawartością ok. 20 szt. nowych tarcz do cięcia o metalu, kifor nowego do naciągania siatki, wkrętarek nowych marki D. szt. 2, akumulatora nowego do wkrętarki, spawarki inwerterowej opakowania elektrod spawalniczych w ilości 8 szt., tarcz do szlifierki kątovej szt. 8 , nowej maski spawalniczej, lasera krzyżowego na baterię, poziomicy aluminiowej dł. 3 m, poziomicy aluminiowej o dł. 1,5 m, poziomicy o dł. 1,2 m, kątownika o wymiarach 60 cm/150 cm, wyrzynarki M., piły spalinowej H., nawigacji marki M., aparatu telefonicznego marki M. a 501 - gdzie łączna

wartość znajdujących się w samochodzie rzeczy wynosiła 3570 zł (k. 315-339) . Działanie oskarżonego M. T. (1) spowodowało straty w łącznej kwocie wynosiła 13350 zł na szkodę S. B. (2) (k. 315-339) . Oskarżony M. T. (1) dokonał zaboru tych rzeczy w celu przywłaszczenia gdyż uważał że pokrzywdzony S. B. (2) nie właściwie rozliczył się z nim za wykonaną pracę i nie wypłacił mu wszystkich pieniędzy , dlatego chcąc zrekompensować sobie ten fakt dokonał kradzieży tych rzeczy na szkodę pokrzywdzonego S. B. (2) . Po uruchomieniu samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) i dokonania przywłaszczenia tego samochodu wraz z znajdujących się w nim rzeczami oskarżony M. T. (1) chcąc uciec tym samochodem z tej posesji i zabrać przywłaszczone rzeczy dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci bramy wjazdowej na posesję przy ul. (...) w L. poprzez uderzenie w nią samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) celem wyjechania z tej posesji . Brama wjazdowa była bowiem zamknięta na zasuwę i kłódkę . Wyniku tego działania oskarżony M. T. (1) spowodował straty w wysokości 250 zł na szkodę S. B. (2) .

Następnie oskarżony M. T. (1) pojechał samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) w kierunku miejscowości I. . Około godziny 23:00 pokrzywdzony S. B. (2) zorientował się że doszło do zniszczenia bramy jego posesji i do kradzieży jego samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) wraz z znajdującymi się w nim rzeczami i powiadomił o tym fakcie KPP w L. .

W dniu 23 sierpnia 2016 r. około godziny 01:48 patrol policji z (...) w L. w składzie sierż. szt. T. G. i sierż. sztab. T. M. , wcześniej powiadomiony przez oficera dyżurnego KPP w L. o kradzieży samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) zobaczył ten pojazd w miejscowości M. R. , gdy jechał on w stronę L. . Policjanci udali się radiowozem oznakowanym za tym samochodem i dokonali jego zatrzymania na ul. (...) I w L. . Kierowca tego samochodu okazał się być oskarżony M. T. (1) , który nie potrafił logicznie wyjaśnić jak znalazła się w posiadaniu tego samochodu . Po zatrzymaniu M. T. (1) został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu alkoblow z wynikiem negatywnym . Następnie oskarżony M. T. (1) został przewieziony do KPP w L. gdzie został ponownie przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu - podczas badania przeprowadzonego w dniu 23 sierpnia 2016 r. oskarżony M. T. (1) miał o godzinie 01:56 – 0,05 mg/l , o godzinie 02:00 – 0,05 mg/l zaś o godzinie 02:21 0,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 18-21) .

Pokrzywdzony S. B. (2) odzyskał samochód marki M. (...) o nr rej. (...) i wszystkie znajdujące się rzeczy które zabrał w celu przywłaszczenia oskarżony M. T. (1) . Wartość samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) oraz znajdujących się w nim rzeczy jak i wartość szkody związanej z uszkodzeniem przez oskarżonego M. T. (1) bramy wjazdowej na posesji przy ul. (...) w legionowe Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości A. P. z dnia 01 października 2017 r. (k. 315-339) .

Oskarżony M. T. (1) ma ukończone 39 lat , jest rozwiedzony , ma na utrzymaniu 2 dzieci , odbywa obecnie karę pobawienia wolności , był wielokrotnie karany (k. 278) , nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo . Z opinii sądowno psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 22 listopada 2016 r. (k. 87-89) wynika iż w wyniku badania sądowno – psychiatrycznego nie rozpoznano u oskarżonego M. T. (1) choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego . Rozpoznano natomiast uzależnienie mieszane oraz zaburzenia osobowości . Ten stan psychiczny oskarżonego M. T. (1) nie zniósł ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Aktualny stan zdrowia psychicznego oskarżonego M. T. (1) pozwala na jego udział w czynnościach w postępowaniu karnym (poczytalność nie budzi żadnych wątpliwości) oraz na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów, częściowo wyjaśnień oskarżonego M. T. (1) (k. 44 i k. 286) , zeznań świadków : S. B. (2) (k. 4-7 , k. 55 i k. 306-307) , H. B. (k. 52v i k. 307) , T. G. (k. 346-347) , T. M. (k. 347) , M. T. (2) (k. 345) i Ł. J. (k. 345-346) , notatki urzędowej (k. 3, k. 13 , k. 30, k. 31, k. 32) , szkicu (k. 8) , protokołu oględzin miejsca (k. 11, k. 12) , protokołu zatrzymania osoby (k. 14) , protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k. 18, k. 20) , świadectwa wzorcowania (k. 19, k. 21) , protokołu oględzin rzeczy (k. 22 -25) , oświadczenia (k. 27) , karty karnej (k. 39-40, k. 49-50, k. 77-78, k. 278) , wykazu dowodów rzeczowych (k. 59) , odpisu wyroku (k. 69-70, k. 71 , k. 75-76, k. 106-107, k. 108) , obliczenia kary (k. 73) , opinii sądowno-psychiatrycznej (k. 87-89) , informacji z systemu NOE SAD (k. 109-110, k. 342) , dokumentacji fotograficznej (k. 145-150) i opinii biegłego (k. 315-339) .

M. T. (1) stanął pod zarzutami , iż :

1. w dniu 22 sierpnia 2016 r. w L. woj. (...) z trenu ogrodzonej działki mieszczącej się przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia niezabezpieczonego samochodu osobowego marki M. (...) o nr rej. (...) o wartości 12000 zł poprzez jego uruchomienie przy pomocy pozostawionych w samochodzie kluczyków wraz z dowodem rejestracyjnym seria numer (...) oraz zawartość elektronarzędzi znajdujących się w skrzyni ładunkowej w postaci : młota wyburzeniowego marki H. (...) wraz z kufrem i grotami 2 szt. o łącznej wartości 1700 zł , młoto-wiertarki marki H. (...) wraz z kufrem i kompletem 10 szt. wiertel marki H. o łącznej wartości 900 zł , wiertel z końcówkami widiowymi około 15 szt. o wartości ok. 500 zł , młota udarowego marki H. (...) o wartości 700 zł , 3 sztuk szlifierek kątowych wraz z tarczami do cięcia o średnicy 230 mm o łącznej wartości 900 zł , szlifiereki kątovej marki S. z tarczą do cięcia średnicy 125 mm o łącznej wartości 230 zł , szlifierek kątowych marki N. szt. 3 z tarczami do cięcia średnicy 125 mm o łącznej wartości 600 zł , kufra z zawartością ok. 20 szt. nowych tarcz do cięcia o metalu (bdb) o łącznej wartości 200 zł , kifor nowego do naciągania siatki o wartości 450 zł , wkrętarek nowych marki D. szt. 2 o łącznej wartości 1860 zł , akumulatora nowego do wkrętarci o wartości 250 zł , spawarki inwerterowej (bdb) o wartości 800 zł , opakowania elektrod spawalniczych w ilości 8 szt. o łącznej wartości 150 zł , tarcz do szlifiereki kątovej szt. 8 (bdb) o łącznej wartości 100 zł , nowej maski spawalniczej o wartości 150 zł , lasera krzyżowego na baterię o wartości 250 zł , poziomicy aluminiowej dł. 3 m wartości 180 zł , poziomicy aluminiowej o dł. 1,5 m wartości 120 zł , poziomicy o dł. 1,2 m wartości 120 zł , kątownika o wymiarach 60cm /150 cm wartości 180 zł , wyrzynarki M. o wartości 700 zł , piły spalinowej H. o wartości 200 zł , nawigacji marki M. o wartości 40 zł , aparatu telefonicznego marki M. a 501 o wartości 100 zł gdzie łączna wartość znajdujących się na samochodzie rzeczy wynosiła 11380 zł , przy czym aby opuścić teren posesji w/wym. pojazdem uszkodził bramę wjazdową o łącznej wartości strat 1000 zł , gdzie łączna wartość strat wynosiła 24380 zł na szkodę S. B. (1) to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k.

Oskarżony M. T. (1) w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił iż w dniu 22 sierpnia 2016 r. ok. 20.00 na posesji przy ul. (...) spożywał alkohol razem ze S. B. (2) , u którego był zatrudniony jako pracownik ogólnobudowlany . Wypili razem dużo alkoholu z czego nie była zadowolona matka S. B. (2). Gdy skończył się im alkohol postanowili pojechać do sklepu do L. na ul. (...). W tym celu S. B. (2) wyjechał ze swojej posesji samochodem M. uszkadzając przy tym bramę wjazdową , gdyż nie chciało mu się jej otworzyć . Oskarżony M. T. (1) stwierdził iż wtedy był pasażerem tego samochodu. Gdy podjechali pod sklep (...) stwierdził iż nie chce by jego matka zobaczyła ten samochód. Dlatego za jego zgoda oskarżony M. T. (1) pojechał tym samochodem do miejscowości I.. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego M. T. (1) wynika iż gdy był w miejscowości I. kilkakrotnie dzwonił do S. B. (2) by ten przysłał kogoś by odebrał ten telefon . Następnie podjął decyzje że wróci tym samochodem do L. . Oskarżony M. T. (1) stwierdził iż nie wie dlaczego S. B. (2) zgłosił kradzież tego samochodu (k. 44) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony M. T. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień , potwierdzając swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 286) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. T. (1) złożonym w postępowaniu przygotowawczym w niewielkiej części w której stwierdził iż był zatrudniony w firmie pokrzywdzonego S. B. (2) . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : S. B. (2) (k. 4-7 , k. 55 i k. 306-307) i H. B. (k. 52v i k. 307) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego M. T. (1) . Wyjaśnienia oskarżonego M. T. (1) w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez M. T. (1) wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu uwolnienie od odpowiedzialności za popełnione czyny która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż przedstawiona przez oskarżonego M. T. (1) wersja wydarzeń jest nielogiczna , wewnętrznie sprzeczna i nie znajduje żadnego oparcia w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Należy zauważyć iż z zeznań świadków : S. B. (2) (k. 4-7 , k. 55 i k. 306-307) i H. B. (k. 52v i k. 307) kategorycznie wynika iż tego dnia pokrzywdzony S. B. (2) nie widział się z oskarżonym M. T. (1) , nie spożywał z nim alkoholu oraz nie pozwolił mu zabrać samochodu M. (...). Podnieść należy iż prawdziwość wyjaśnień oskarżonego M. T. (1) wykluczają protokoły badania oskarżonego

urządzeniem kontrolna - pomiarowym na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 18-21) . Z protokołów tych wynika iż oskarżony M. T. (1) miał podczas badania przeprowadzonego w dniu 23 sierpnia 2016 r. o godzinie 01:56 – 0,05 mg/l , o godzinie 02:00 – 0,05 mg/l zaś o godzinie 02:21 0,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu . Fakt ten kategorycznie wyklucza by w dniu 22 sierpnia 2016 r. oskarżony M. T. (1) około godz. 20.00 spożywał wspólnie z pokrzywdzonym S. B. (2) znaczną ilość alkoholu , a następnie zabrał za jego zgodą samochód M. (...). Należy również zauważyć iż ul. (...) w L. znajduje się w odległości ok. 3 km (dojazd samochodem za G. M.) od ul. (...) tym samym nielogicznym jest żeby pokrzywdzony S. B. (2) poprosił aby oskarżony M. T. (1) odjechał tym samochodem do miejscowości I. (oddalonej od L. o 15 km) aby nie widziała tego samochodu matka pokrzywdzonego , a następne miał się umówić telefonicznie z oskarżonym że kogoś przyśle po ten samochód do miejscowości I. . Należy zauważyć iż wyjaśnienia oskarżonego M. T. (1) w tym względzie są nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i pozostają w sprzeczności z zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań świadków : S. B. (2) (k. 4-7 , k. 55 i k. 306-307) , H. B. (k. 52v i k. 307) , T. G. (k. 346- 347) , T. M. (k. 347) , M. T. (2) (k. 345) i Ł. J. (k. 345-346) i dokumentami w postaci : notatki urzędowej (k. 3, k. 13 , k. 30, k. 31, k. 32) , szkicu (k. 8) , protokołu oględzin miejsca (k. 11, k. 12) , protokołu zatrzymania osoby (k. 14) , protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k. 18, k. 20) , świadectwa wzorcowania (k. 19, k. 21) , protokołu oględzin rzeczy (k. 22 -25) i dokumentacji fotograficznej (k. 145-150) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego M. T. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: S. B. (2), H. B., T. G. , T. M., M. T. (2) i Ł. J. jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadka S. B. (2) – pokrzywdzonego w tej sprawie wynika iż w dniu 22 sierpnia 2016 r. około godziny 16.00. wrócił swoim samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) do domu przy ul. (...) w L. . Samochód zaparkował na podwórku zostawiając w nim dowód rejestracyjny oraz w stacyjce kluczyki. Następnie zamknął bramę na podwórko , zjadł obiad i wypił 3 piwa i położył się spać . Około godziny 23.00 gdy się obudził zobaczył na swoim (...) połączenia od oskarżonego M. T. (1) . Gdy wyrzła przez okno zobaczył iż brama jego posesji jest otwarta i na podwórku nie ma jego samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) w którym znajdowały się różne jego rzeczy związane z prowadzona przez niego działalnością gospodarczą . Po wyjściu z domu zauważył iż brama jego posesji została uszkodzona i powiadomił o tym fakcie policję . Z dalszych zeznań świadka S. B. (2) wynika iż oskarżony M. T. (1) w sierpniu 2006 r. przez krótki okres czasu pracował w jego firmie . Świadek S. B. (2) kategorycznie zaprzeczył że by w dniu 22 sierpnia 2016 r. spożywał z oskarżonym M. T. (1) alkohol a następnie pozwolił mu zabrać mu samochód marki M. (...) o nr rej. (...) by oskarżony M. T. (1) ukrył go przed matką pokrzywdzonego H. B. , która miała być niezadowolona z faktu iż tego dnia spożywał alkohol z oskarżonym a następnie pojechał tym samochodem do sklepu po alkohol . Ponadto z zeznań świadka S. B. (2) wynika jakie rzeczy znajdowały się w samochodzie marki M. (...) o nr rej. (...) który ukradł oskarżony M. T. (1) i jaka była ich wartość (k. 4-7 , k. 55 i k. 306-307) . **Należy wskazać iż pokrzywdzony M. T. (1) złożył wniosek o ściganie oskarżonego M. T. (1) o czyn z art. 288 § 1 k.k. w związku ze zniszczeniem przez oskarżonego bramy wjazdowej z posesji przy ul. (...) w L. (k. 7v) .**

Z zeznań świadka H. B. – matki pokrzywdzonego S. B. (2) wynika iż w dniu 22 sierpnia 2016 r. jej syn wrócił swoim samochodem marki M. (...) do domu w Legionowe przy ul. (...) , zaparkował ten samochód na podwórku i zamknął bramę wjazdową na zasuwę i kłódkę . Następnie syn oświadczył iż jest zmęczony i się położył. Wieczorem syn poinformował ją że ktoś ukradł jego samochód m. (...) w podwórka i był bardzo zdenerwowany tym faktem . Ponadto z zeznań świadka H. B. wynika iż tego dnia nie widziała na swojej posesji oskarżonego M. T. (1) oraz nie widziała żeby syn spożywał alkohol (k. 52v i k. 307) .

Z zeznań świadków T. G. (k. 346-347) i T. M. (k. 347) – policjantów z (...) w L. wynika iż w dniu 22 na 23 sierpnia 2016 r. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym radiowozem oznakowanym na ternie powiatu (...) . Podczas służby zostali powiadomieni komunikatem omega przez oficera dyżurnego KPP w L. o kradzieży samochodu marki M. (...) koloru białego . Z dalszych zeznań tych świadków wynika iż zobaczył ten pojazd w miejscowości M. R. jadący w stronę

L. i udali się za tym samochodem i dokonali jego zatrzymania w L.. Kierowcą tego samochodu okazał się być oskarżony M. T. (1), który nie potrafił logicznie wyjaśnić jak znalazła się w posiadaniu tego samochodu. Po zatrzymaniu M. T. (1) został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu alkolbów z wynikiem negatywnym. Następnie oskarżony M. T. (1) został przewieziony do KPP w L..

Natomiast z zeznań świadków M. T. (2) (k. 345) i Ł. J. (k. 345-346) - policjantów z KPP w L. wynika iż w dniu 22 sierpnia 2016 r. z polecenia oficera dyżurnego KPP L. udali się na ul. (...) w L. gdzie miało dojść do kradzieży samochodu marki M. (...). Po przybyciu na miejsce pokrzywdzony S. B. (2) oświadczył iż kradzieży tego samochodu dokonał najprawdopodobniej oskarżony M. T. (1). Następnie świadkowie opisali jakie czynności podjęli na miejscu zdarzenia wskazując iż ich przebieg opisali w notatce urzędowej z k. 3.

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał pełną wiarę opinii pisemnej biegłego z zakresu wyceny ruchomości A. P. z dnia z dnia 01 października 2017 r. (k. 315-339) jako dokładnej, logicznej, jasnej i fachowej. Z opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości wynika iż na dzień popełnienia czynu wartość samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) wynosi 9780 zł zaś wartość znajdujących się w tym samochodzie rzeczy wynosiła 3570 zł. Natomiast wartość zniszczonego mienia w postaci bramy wjazdowej na posesję przy ul. (...) w L. wynosiła 250 zł. Opinia ta nie była negowana przez strony w toku postępowania.

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 22 listopada 2016 r. (k. 87-89) jako jasnej, dokładnej i fachowej. Z opinii tej wynika iż w wyniku badania sądowo – psychiatrycznego nie rozpoznano u oskarżonego M. T. (1) choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznano natomiast uzależnienie mieszane oraz zaburzenia osobowości. Ten stan psychiczny oskarżonego M. T. (1) nie zniósł ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Aktualny stan zdrowia psychicznego oskarżonego M. T. (1) pozwala na jego udział w czynnościach postępowaniu karnym (poczytalność nie budzi żadnych wątpliwości) oraz na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżonego M. T. (1) w ramach zarzucanego w pkt. 1 zarzutów czynu został uznany za winnego tego że w dniu 22 sierpnia 2016 r. w L., woj. (...) z trenu ogrodzonej działki mieszczącej się przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia niezabezpieczonego samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) o wartości 9780 zł - poprzez jego uruchomienie przy pomocy pozostawionych w samochodzie kluczyków, wraz z znajdującymi się w tym samochodzie dowodem rejestracyjnym seria numer (...) oraz rzeczami w postaci: młota wyburzeniowego marki H. (...) wraz z kufrem i grotami 2 szt., młoto-wiertarki marki H. (...) wraz z kufrem i kompletem 10 szt. wiertel marki H., wiertel z końcówkami widiowymi około 15 szt., młota udarowego marki H. (...), 3 sztuk szlifierek kątowych wraz z tarczami do cięcia o średnicy 230 mm, szlifiereki kątovej marki S. z tarczą do cięcia średnicy 125 mm, szlifierek kątowych marki N. szt. 3 z tarczami do cięcia średnicy 125 mm, kufra z zawartością ok. 20 szt. nowych tarcz do cięcia o metalu, kifor nowego do naciągania siatki, wkrętarek nowych marki D. szt. 2, akumulatora nowego do wkrętarek,

spawarki inwerterowej opakowania elektrod spawalniczych w ilości 8 szt., tarcz do szlifierki kątovej szt. 8 , nowej maski spawalniczej, lasera krzyżowego na baterię, poziomicy aluminiowej dł. 3 m, poziomicy aluminiowej o dł. 1,5 m, poziomicy o dł. 1,2 m, kątownika o wymiarach 60 cm/150 cm, wyrzynarki M., piły spalinowej H., nawigacji marki M., aparatu telefonicznego marki M. a 501 gdzie łączna wartość znajdujących się w samochodzie rzeczy wynosiła 3570 zł powodując straty w łącznej kwocie wynosiła 13350 zł na szkodę S. B. (2) to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Przepis art. 278 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Rodzajowym przedmiotem ochrony przepisów art. 278 § 1 k.k. jest mienie, którym według prawa cywilnego jest własność i inne prawa majątkowe (art. 44 k.c.). Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. jeśli ściśle przez ten przepis określone i polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. W swych konsekwencjach jednak zabór taki godzi w prawo własności, gdyż sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do swego stanu posiadania lub bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Należy podkreślić, że stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Dla zrealizowania znamienia skutku przestępstwa kradzieży muszą więc zostać przesądzone łącznie dwa elementy. Po pierwsze, fakt pozbawienia przez sprawcę osoby uprawnionej władztwa nad rzeczą. Po wtóre, objęcie tej rzeczy przez sprawcę we władanie. O wielkości skutku (szkody) wywołanego działaniem przestępnym decyduje tylko sama wartość zabranych rzeczy lub pieniędzy. Nie wlicza się do tej wartości odsetek od sumy pieniędzy. Liczy się tylko bowiem szkodę rzeczywistą, a nie zysk spodziewany, chociażby jego osiągnięcie graniczyło z pewnością. Do wartości zaboru nie można wliczać utraconych a spodziewanych przez poszkodowanego zysków (lucrum cessans), taka postać szkody nie jest bowiem szkodą rzeczywistą (damnum emergens) (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 marca 1994 r., II Akkr 128/93, KZS 1994, z. 4, poz. 16 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 września 1992 r., II Akkr 201/91, KZS 1992, z. 10, poz. 12). Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można się dopuścić się jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). Cel przywłaszczenia oznacza zamiar postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem (włączenia do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie, a nawet porzucenia - por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2000 r., V KKN 406/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 4). Jako że przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Konieczne jest zatem działanie sprawcy z tzw. dolus coloratus. Celem działania sprawcy musi być włączenie rzeczy do majątku sprawcy, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną. Wyklucza to możliwość popełnienia tego przestępstwa z zamiarem wynikowym. (tak Komentarz do art. 278 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.) .

Natomiast zgodnie z treścią art. 275 § 1 k.k. karze podlega kto posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe lub dokument taki kradnie lub go przywłaszcza. Przedmiotem ochrony jest wiarygodność dokumentów stwierdzających tożsamość lub prawa majątkowe określonej osoby, prawo do dysponowania takimi dokumentami przez osobę, której dotyczą, a pośrednio także prawa majątkowe tej osoby (Wróbel (w:) Zoll II, s. 1358). Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 275 § 1 k.k. polega na posługiwaniu się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe, na kradzieży takiego dokumentu lub jego przywłaszczeniu. „Posługiwanie się” oznacza tyle co użycie czegoś jako środka, narzędzia do osiągnięcia jakiegoś celu (Słownik..., t. 2, s. 839). Na gruncie analizowanego przepisu „posługiwanie się” należy rozumieć jako okazywanie cudzego dokumentu jako własnego lub powoływanie się na jego treść (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 10 listopada 1999 r., II AKa 188/99, KZS 1999, z. 11, poz. 28). W zakresie posługiwania się cudzym dokumentem przepis art. 275 § 1 k.k. określa przestępstwo formalne (bezskutkowe), zaś w odniesieniu do kradzieży i przywłaszczenia - materialne

(skutkowe). Skutkiem jest wyjęcie cudzego dokumentu przez sprawcę z władztwa osoby uprawnionej (Zawłocki (w:) Wąsek II, s. 695; Piórkowska-Flieger, Przepiępstwa..., s. 3). Jest to przestępstwo powszechne. W przypadku czynności w postaci kradzieży i przywłaszczenia konieczna jest umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego; w przypadku posługiwania się - w grę wchodzi również zamiar ewentualny (za Marek Mozgawa Komentarz do art. 275 kodeksu karnego).

Natomiast zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji , gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej . W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy , który polega na tym , że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej , sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W powyższej sprawie oskarżony M. T. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanym w pkt. 1 wyroku gdyż w dniu 22 sierpnia 2016 r. w L. , woj. (...) z terenu ogrodzonej działki mieszczącej się przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia niezabezpieczonego samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) o wartości 9780 zł - poprzez jego uruchomienie przy pomocy pozostawionych w samochodzie kluczyków, wraz z znajdującymi się w tym samochodzie dowodem rejestracyjnym seria numer (...) oraz rzeczami w postaci : młota wyburzeniowego marki H. (...) wraz z kufrem i grotami 2 szt., młoto-wiertarki marki H. (...) wraz z kufrem i kompletem 10 szt. wiertel marki H., wiertel z końcówkami widiowymi około 15 szt., młota udarowego marki H. (...), 3 sztuk szlifierek kątowych wraz z tarczami do cięcia o średnicy 230 mm , szlifiereki kątowej marki S. z tarczą do cięcia średnicy 125 mm , szlifierek kątowych marki N. szt. 3 z tarczami do cięcia średnicy 125 mm , kufra z zawartością ok. 20 szt. nowych tarcz do cięcia o metalu, kifor nowego do naciągania siatki, wkrętarek nowych marki D. szt. 2, akumulatora nowego do wkrętareki, spawarki inwerterowej opakowania elektrod spawalniczych w ilości 8 szt., tarcz do szlifiereki kątowej szt. 8 , nowej maski spawalniczej, lasera krzyżowego na baterię, poziomicy aluminiowej dł. 3 m, poziomicy aluminiowej o dł. 1,5 m, poziomicy o dł. 1,2 m, kątownika o wymiarach 60 cm/150 cm, wyrzynarki M., piły spalinowej H., nawigacji marki M., aparatu telefonicznego marki M. a 501 gdzie łączna wartość znajdujących się w samochodzie rzeczy wynosiła 3570 zł powodując straty w łącznej kwocie wynosiła 13350 zł na szkodę S. B. (2). Wartość zabranego w celu przywłaszczenia samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) i znajdujących się w nim rzeczy została ustalona na podstawie opinii na podstawie opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości A. P. z dnia 01 października 2017 r. (k. 315-339).

Oskarżony M. T. (1) działał w zamiarze bezpośrednim w celu przywłaszczenia i postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem . Podnieść należy iż oskarżony M. T. (1) dokonał zaboru tych rzeczy w celu przywłaszczenia , gdyż uważał że pokrzywdzony S. T. nie właściwie rozliczył się z nim za wykonaną pracę i nie wypłacił mu wszystkich pieniędzy , dlatego chcąc zrekompensować sobie ten fakt dokonał kradzieży tych rzeczy na szkodę pokrzywdzonego S. B. (2). Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków : S. B. (2) (k. 4-7 , k. 55 i k. 306-307) , H. B. (k. 52v i k. 307) , T. G. (k. 346-347) , T. M. (k. 347) , M. T. (2) (k. 345) i Ł. J. (k. 345-346) zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz z dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 3, k. 13 , k. 30, k. 31, k. 32) , szkicu (k. 8) , protokołu oględzin miejsca (k. 11, k. 12) , protokołu zatrzymania osoby (k. 14) , protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k. 18, k. 20) , świadectwa wzorcowania (k. 19, k. 21) , protokołu oględzin rzeczy (k. 22 -25) i dokumentacji fotograficznej (k. 145-150) . Należy wskazać iż z zeznań tych świadków wynika kategorięcznie iż to oskarżony popełnił zarzucany mu czyn opisany w pkt. 1 wyroku . Należy wskazać iż pokrzywdzony S. B. (2) odzyskał wszystkie zabrane w celu przywłaszczenia przez oskarżonego M. T. (1) rzeczy .

Zgodnie z treścią art. 124 § 1 k.w. karze podlega , kto , cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia. Przedmiotami ochrony art. 124 § 1 k.w. są własność i posiadanie rzeczy ruchomej i nieruchomej. Strona przedmiotowa wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. polega na tym, że sprawca cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Wykroczenie stypizowane w art. 124 § 1 k.w. jest czynem przepołowionym, zatem kształtowanie się odpowiedzialności na podstawie tego przepisu wchodzi w rachubę, jeśli wartość szkody nie przekracza 462,50 zł (od 01 stycznia 2016 r.). Jeśli przewyższa ona tę

kwotę, sprawca dopuszcza się przestępstwa wskazanego w art. 288 k.k. (uchwała SN z dnia 19 października 1972 r., VI KZP 41/72, OSNKW 1973, nr 1, poz. 4). Zdaniem Sądu Najwyższego art. 124 § 1 k.w. wyraźnie wskazuje, co jest granicą przewidzianego w nim wykroczenia; określa ją wysokość szkody, a nie wartość uszkodzonego mienia (obecnie rzeczy). Powyższy przepis operuje nie pojęciem wartości „cudzej rzeczy”, ale pojęciem szkody. Od wysokości szkody, a nie wartości uszkodzonej rzeczy, zależy, czy czyn polegający na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu czy czynieniu cudzej rzeczy niezdatną do użytku jest wykroczeniem przewidzianym w art. 124 § 1 k.w., czy występkiem z art. 288 § 1 k.k. (wyrok SN z dnia 22 października 1998 r., III KKN 146/97, Prok. i Pr.-wkł. 1999, nr 2, poz. 16). Szkada w znaczeniu wynikającym z art. 124 § 1 k.w. to uszczerbek na rzeczy będącej przedmiotem czynności wykonawczej sprawcy. Szkada wyrządzona na rzeczy może być większa niż wartość samej rzeczy, ponieważ przez pojęcie szkody należy rozumieć zarówno uszczerbek w majątku, obejmujący rzeczywistą stratę (*damnum emergens*), polegającą na zmniejszeniu się aktywów majątku przez ubytek, utratę lub zniszczenie jego poszczególnych składników albo na zwiększeniu się pasywów, jak i utracony zysk (*lucrum cessans*), wyrażający się w udaremnieniu powiększenia majątku (uchwała SN z dnia 21 czerwca 1995 r., I KZP 22/95, OSNKW 1995, nr 9-10, poz. 58).

Wykroczenie, o którym mowa w art. 124 § 1 k.w., jest wykroczeniem materialnym (skutkowym). Przedmiotem wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. może być cudza rzecz ruchoma i nieruchoma. Czynności wykonawcze polegają na niszczeniu, uszkodzeniu lub uczynieniu rzeczy niezdatną do użytku. Zniszczenie rzeczy polega na jej unicestwieniu bądź tak znacznym uszkodzeniu, tak że dana rzecz faktycznie przestaje istnieć. Uszkodzenie rzeczy to takie oddziaływanie na nią, które zmniejsza jej wartość bądź to przez zmianę wyglądu zewnętrznego lub kształtu, bądź to przez naruszenie całości rzeczy. Fakt, że rzecz może zostać naprawiona, nie jest okolicznością wyłączającą bezprawność. Uczynienie rzeczy niezdatną do użytku polega na spowodowaniu takiego stanu, że rzecz nie może zostać użyta do celu, do którego była przeznaczona, chociażby przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego (pierwotnego) było możliwe, lecz wymagało nakładu kosztów lub pracy. Uczynienie rzeczy niezdatną do użytku polega na tym, że sprawca uniemożliwia lub w znacznym stopniu utrudnia normalne korzystanie z tej rzeczy, pomniejszając jej wartość użytkową, nie naruszając jednak jej substancji, materii (B. Michalski (w:) Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz, t. 2, red. A. Wąsek, Warszawa 2004, s. 899; M. Kulik (w:) Kodeks..., red. M. Mozgawa, s. 424; M. Kulik, Z prawnokarnej problematyki..., s. 96). Strona podmiotowa wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. obejmuje umyślność w zamiarze bezpośrednim i ewentualnym. Podmiotem wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. może być każdy - jest to wykroczenie powszechne (za Monika Zbrojewska Komentarz do art. 124 Kodeksu Wykroczeń).

Oskarżony M. T. (1) w ramach zarzucanego w pkt. 1 zarzutów czynu został uznany za winnego tego że w dniu 22 sierpnia 2016 r. w L. woj. (...) przy ul. (...) dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci bramy wjazdowej na tą posesję poprzez uderzenie w nią samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) celem wyjechania z tej posesji powodując straty w wysokości 250 zł na szkodę S. B. (2) to jest popełniania czynu z art. 124 § 1 k.w..

Zachowanie oskarżonego M. T. (1) opisane w pkt. 2 wyroku realizowało znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. gdyż oskarżony M. T. (1) w dniu 22 sierpnia 2016 r. w L. woj. (...) przy ul. (...) dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci bramy wjazdowej na tą posesję poprzez uderzenie w nią samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) celem wyjechania z tej posesji powodując straty w wysokości 250 zł. Działanie oskarżonego spowodowało straty w wysokości 250 zł na szkodę S. B. (2). Wysokość szkody wynika wprost z opinii biegłego A. P. z dnia 01 października 2017 r. (k. 315-339). Wartość szkody wywołanej działaniem oskarżonego M. T. (1) nie przekracza kwoty 500 zł (kwota minimalnego wynagrodzenia od dnia 01 stycznia 2017 r. wynosi 2000 zł). Fakt dokonania przez oskarżonego M. T. (1) w dniu 22 sierpnia 2016 roku umyślnego zniszczenia mienia w postaci bramy wjazdowej wynika wprost z zeznań świadków: S. B. (2) (k. 4-7, k. 55 i k. 306-307), H. B. (k. 52v i k. 307), M. T. (2) (k. 345) i Ł. J. (k. 345-346) zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz z dokumentów w postaci protokołu oględzin (k. 11-12) i dokumentacji fotograficznej (k. 145-150). Z zeznań tych świadków wynika iż oskarżony M. T. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Z tych wyżej wskazanych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego M. T. (1) odnośnie popełnienia przez niego czynu z art. 124 § 1 k.w. opisanego w pkt. 2 wyroku nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu M. T. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego M. T. (1) czynów przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony M. T. (1) naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudze mienie. Okolicznością obciążającą jest również fakt iż oskarżony M. T. (1) był wielokrotnie karany w tym za przestępstwa przeciwko mieniu (k. 278).

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia wobec oskarżonego M. T. (1) żadnych okoliczności łagodzących .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu M. T. (1) za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności zaś za czyn z art. 124 § 1 k.w. opisany w pkt. 2 wyroku karę grzywny w kwocie 500 zł (pięćset złotych) .

Orzeczone wobec oskarżonego M. T. (1) kara 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i kara grzywny w kwocie 500 zł spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary wpływ miał sposób działania oskarżonego M. T. (1) podczas popełnienia czynów opisanych w pkt 1 i 2 wyroku . Ponadto oskarżony M. T. (1) był już wielokrotnie karany (k. 278) co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. 1 wyroku . Należy zauważyć iż tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego M. T. (1) do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego M. T. (1) funkcję represyjną .

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata J. Ł. kwotę 1446,48 zł (tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego M. T. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego M. T. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod fakt iż odbywa on obecnie karę pozbawienia wolności .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.